

25 Ιουνίου: Εορτάζει η Αγία Φεβρωνία

/ [Βίοι Αγίων](#)

Προῖξ τῇ γυναικῶν καλλονῇ Φεβρωνία.

Τομὴ κεφαλῆς· ὥς καλὴ σοὶ προῖξ γύναι!

Δῶκε δὲ Φεβρωνίη ξίφει αὐχένα εἰκάδι πέμπτη.

Η [Αγία Φεβρωνία](#), ήταν περιζήτητη νύμφη για την σωματική της ομορφιά. Το ίδιο όμως έλαμπε και η αγνή ψυχή της. Για το λόγο αυτό σε ηλικία 17 ετών, επέλεξε το δρόμο της άσκησης και της εγκράτειας στο μοναστήρι όπου ηγουμένη ήταν η θεία της, Βруνή και βρισκόταν στην Μεσοποταμία (στην πόλη της Νισίβεως, που λέγεται Αντιόχεια της Μυγδονίας και βρισκόταν στα σύνορα του **Βυζαντινού και Περσικού** κρατους).

Γρήγορα, παρά το νεαρό της ηλικίας της, προσαρμόσθηκε στους δύσκολους κανόνες της μοναχικής ζωής βρίσκοντας παράλληλα και χρόνο για να μελετά και να εμβαθύνει στις Θείες Γραφές. Έγινε δε υπόδειγμα ανάμεσα στις άλλες μοναχές για τη σύνεσή της το ζήλο της, την προθυμία της και το ταπεινό της φρόνημα.

Κάποια ημέρα όμως, ένα στρατιωτικό σώμα το οποίο κατεδίωκε χριστιανούς, με επικεφαλής το Σελήνο (288 μ.Χ.) έφθασε και στο μοναστήρι της Φεβρωνίας. Οι άλλες μοναχές κατόρθωσαν να διαφύγουν, η Αγία όμως η οποία ήταν άρρωστη δεν κατόρθωσε να μετακινηθεί. Κοντά της παρέμειναν η ηγουμένη Βρυέννη και η αδελφή Θωμαΐς.

Οι στρατιώτες, μόλις αντίκρυσαν τη Φεβρωνία, έμειναν έκπληκτοι από την ομορφιά της. Άφησαν, λοιπόν, τρεις άνδρες να τη φρουρούν και οι υπόλοιποι γύρισαν και το ανέφεραν στον αρχηγό τους Σελήνο. Αυτός αμέσως διέταξε και την έφεραν μπροστά του, και με κάθε τρόπο την πίεσε να άλλαξοπιστήσει. Πρότεινε στη Φεβρωνία να τη δώσει σύζυγο στον ανεψιό του Λυσίμαχο, που κοντά του θα γνώριζε μεγάλη δόξα. Η Φεβρωνία, όμως, προτίμησε να γίνει «της μελλούσης αποκαλύπτεσθαι δόξης κοινωνός» (Α' Έπιστολή Πέτρου, ε' 1). Προτίμησε, δηλαδή, να είναι συμμετοχος της δόξας που θα αποκαλυφθεί κατά τη δευτέρα παρουσία, και με περίσσιο θάρρος περιφρόνησε τις προτάσεις του Σελήνου, ο οποίος, αφού τη βασάνισε, τελικά τη σκότωσε με ξίφος.

Πηγή: Ορθόδοξος Συναξαριστής